

1. Laplace-transformen – et nyttig hjelpemiddel.

1.1. Hva er Laplace-transformen?

Vi starter med å definere *Laplace-transformen*:

Definisjon 1:

La $f(t)$ være en funksjon som er definert for $t \geq 0$.

Da er *Laplace-transformen* til f definert som

$$L\{f\} = \int_0^{\infty} f(t) \cdot e^{-st} dt$$

forutsatt at dette integralet eksisterer.

Når du utfører integrasjonen og setter inn grensene, vil du stå igjen med en funksjon av en ny variabel, s . Laplace-transformen kan altså oppfattes som en slags transformasjon til et nytt koordinatsystem der s er den uavhengige variabelen. Men s er en *kompleks* variabel. Vi har altså en transformasjon fra en reell t -akse og til et komplekst s -plan.

I praksis vil ofte $f(t)$ være en eller annen målbar fysisk størrelse: temperatur, spenning, strøm, posisjon, væskestrøm, osv. Da blir t symbol for *tid*.

Det er blitt vanlig praksis å bruke små bokstaver for funksjoner av t , og samme store bokstav for den tilhørende Laplace-transformen. Vi får da at $L\{f(t)\} = F(s)$, $L\{x(t)\} = X(s)$ osv.

Nå er det på tide å se hvordan dette fungerer i praksis. Vi skal beregne et par Laplace-transformer som vi får mye bruk for senere.

Eksempel 1.1: Beregn Laplace-transformen til

a) $f(t) = 1$, $t \geq 0$. (Denne funksjonen kalles et *enhetssprang*).

b) $f(t) = e^{-t}$, $t \geq 0$.

Løsning: Vi setter inn i definisjonen, og får:

$$a) \quad L\{1\} = \int_0^{\infty} 1 \cdot e^{-st} dt = -\frac{1}{s} \left[e^{-st} \right]_0^{\infty} = -\frac{1}{s} (0 - 1) = \underline{\underline{\frac{1}{s}}}$$

forutsatt at $\operatorname{Re}(s) > 0$.

$$b) \quad L\{e^{-t}\} = \int_0^{\infty} e^{-t} \cdot e^{-st} dt = \int_0^{\infty} e^{-(s+1)t} dt = -\frac{1}{s+1} \left[e^{-(s+1)t} \right]_0^{\infty} = -\frac{1}{s+1} (0 - 1) = \underline{\underline{\frac{1}{s+1}}}$$

forutsatt at $\operatorname{Re}(s) > -1$.

I praksis er det sjelden vi benytter definisjonen direkte til å bestemme Laplace-transformer. Vi har en rekke standard-transformer (bl.a. de to som vi beregnet ovenfor) samt noen setninger som vi benytter. Her er en av de viktigste setningene, som jeg skal bevise litt senere:

Setning 1:

Anta at $f(t)$ har Laplace-transform $F(s)$, og at $g(t)$ har Laplace-transform $G(s)$.
La a og b være to konstanter. Da er:

$$L\{a \cdot f(t) + b \cdot g(t)\} = a \cdot F(s) + b \cdot G(s)$$

Kort og upresist formulert: Vi kan Laplace-transformere ledd for ledd på samme måte som vi kan derivere eller integrere ledd for ledd.

Eksempel 1.2: Beregn Laplace-transformen til
 $f(t) = 1 - e^{-t}$ når $t \geq 0$.

Løsning: Vi bruker Setning 1, og får at

$$L\{1 - e^{-t}\} = L\{1\} - L\{e^{-t}\} = \frac{1}{s} - \frac{1}{s+1} = \frac{1 \cdot (s+1) - 1 \cdot s}{s(s+1)} = \frac{s+1-s}{s(s+1)} = \frac{1}{\underline{\underline{s(s+1)}}}$$

Løs [Oppgave 1.1](#). (Du får bruk for resultatene i senere oppgaver).

1.2. Vi løser en differensiallikning.

For å vise hva dette kan brukes til i praksis, må vi kunne et par setninger om hvordan vi finner Laplace-transformen til den deriverte av en funksjon og til integralet av en funksjon. Jeg skal sette opp disse setningene nå, og bevise dem litt senere.

Anta at $f(t)$ har Laplace-transform $F(s)$. Da gjelder:

Setning 2: $L\{f'(t)\} = s \cdot F(s) - f(0)$

Setning 3: $L\left\{\int_0^t f(\tau) d\tau\right\} = \frac{1}{s} \cdot F(s)$

Nå har vi de redskapene vi trenger til å illustrere hva Laplace-transformen kan brukes til.

Eksempel 1.3: Bruk Laplace-transform til å løse differensiallikningen

$$\frac{dy(t)}{dt} + y(t) = 0, \quad y(0) = 1$$

Løsning: Nå er ikke dette verdens vanskeligste differensiallikning. Men den egner seg til å vise prinsippene. Vi starter med å Laplace-transformere likningen ledd for ledd, mens vi benytter Setning 2, og skriver $Y(s)$ for Laplace-transformen til $y(t)$:

$$L\left\{\frac{dy}{dt}\right\} + L\{y(t)\} = L\{0\}$$

$$(s \cdot Y(s) - y(0)) + Y(s) = 0$$

$$\Leftrightarrow s \cdot Y(s) - 1 + Y(s) = 0$$

$$\Leftrightarrow (s+1) \cdot Y(s) = 1$$

$$\Leftrightarrow \underline{Y(s) = \frac{1}{s+1}}$$

Vi har altså funnet Laplace-transformen til $y(t)$. Kan vi finne $y(t)$ selv? Det kan vi, ved hjelp av Eksempel 1.1b. Der har vi jo funnet at

$$L\{e^{-t}\} = \frac{1}{s+1}.$$

Altså har vi at

$$Y(s) = \frac{1}{s+1} \Leftrightarrow L\{y(t)\} = L\{e^{-t}\} \Leftrightarrow \underline{\underline{y(t) = e^{-t}}}.$$

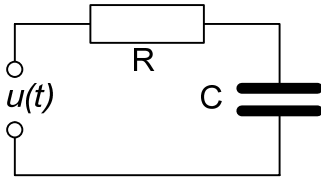
Vi ser at framgangsmåten for å løse slike differensiallikninger blir:

1. Laplace-transformer differensial-likningen. Da framkommer en algebraisk likning med Laplace-transformen $Y(s)$ som ukjent.
2. Løs $Y(s)$ av denne likningen.
3. Finn den funksjonen $y(t)$ som har $Y(s)$ som Laplace-transform.
Vi sier at vi *invers-transformerer* $Y(s)$.

Løs [Oppgave 1.2](#). (Du kan få bruk for resultater fra Oppgave 1.1).

1.3. En enkel transferfunksjon.

Laplace-transformen er også nyttig når vi jobber med fysiske systemer. La oss se på et slikt system for å illustrere teknikken. Vi tar da for oss en elektrisk krets med en motstand som har resistans R og en kondensator som har kapasitans C :

Vi antar at når det er en spenning $u(t)$ på inngangen til kretsen, går det en strøm $i(t)$ gjennom kretsen. Fra elektrisitetenslæra vet vi at:

$$\text{Spenningen over motstanden er} \quad u_R(t) = R \cdot i(t).$$

$$\text{Spenningen over kondensatoren er} \quad u_C(t) = \frac{1}{C} \int_0^t i(\tau) d\tau.$$

Da får vi at spenningen over hele kretsen er

$$u(t) = u_R(t) + u_C(t) = R \cdot i(t) + \frac{1}{C} \int_0^t i(\tau) d\tau.$$

Denne siste likningen Laplace-transformerer vi ledd for ledd ved hjelp av Setning 2 og Setning 3 ovenfor. Vi får:

$$U(s) = R \cdot I(s) + \frac{1}{C} \cdot \frac{1}{s} \cdot I(s) = \left(R + \frac{1}{Cs} \right) I(s)$$

$$\Leftrightarrow I(s) = \frac{1}{R + \frac{1}{Cs}} \cdot U(s) = \underline{\underline{H(s) \cdot U(s)}}$$

Her har vi innført **kretsens transferfunksjon**

$$H(s) = \frac{1}{R + \frac{1}{Cs}} = \frac{Cs}{RCs + 1}.$$

Mer presist kan vi si at $H(s)$ er transferfunksjonen for kretsen fra inngangsspenningen $u(t)$ til strømmen $i(t)$. Vi skriver da at

$$H(s) \cdot U(s) = I(s) \quad \Leftrightarrow \quad H(s) = \frac{I(s)}{U(s)}.$$

Legg merke til at $H(s)$ kun avhenger av hvordan kretsen er bygd opp: Dersom vi kjenner R og C , er $H(s)$ fullstendig kjent. Videre merker vi oss at $I(s)$ er produktet av $H(s)$ og $U(s)$. Dette betyr at dersom vi kjenner kretsens transferfunksjon $H(s)$, og dessuten kjenner inngangsspenningen $u(t)$, kan vi finne $U(s)$ og deretter $I(s)$. Invers-transformering gir nå $i(t)$. Dette betyr at vi enkelt kan analysere hvordan kretsen vil oppføre seg for ulike typer inngangsspenning $u(t)$.

La oss se hvordan dette kan fungere i praksis:

Eksempel 1.4: I kretsen ovenfor antar vi at

$$R = 10\text{ k}\Omega, \quad C = 100\ \mu\text{F}.$$

- a) Finn kretsens transferfunksjon.
- b) Hvordan blir strømmen i kretsen når inngangs-spenningen er $u(t) = 1$ når $t \geq 0$?

Løsning:

- a) Kretsens transferfunksjonen er

$$H(s) = \frac{Cs}{RCs + 1} = \frac{100 \cdot 10^{-6} \cdot s}{(10 \cdot 10^3) \cdot (100 \cdot 10^{-6}) \cdot s + 1} = \frac{1.00 \cdot 10^{-4} \cdot s}{s + 1}$$

- b) Når $u(t) = 1$ for $t \geq 0$, vet vi fra Eksempel 1.1 at

$$U(s) = \frac{1}{s},$$

slik at

$$I(s) = H(s) \cdot U(s) = \frac{1.00 \cdot 10^{-4} \cdot s}{s + 1} \cdot \frac{1}{s} = 1.00 \cdot 10^{-4} \cdot \frac{1}{s + 1}$$

Invers-transformering ved hjelp av Eksempel 1.2 gir nå at strømmen i kretsen er

$$\underline{\underline{i(t) = 1 \cdot 10^{-4} \cdot e^{-t}}}$$

målt i Ampere.

La oss gi en mer generell definisjon av **transferfunksjon**:

Definisjon 2:

Et fysisk system utsettes for et **pådrag** $y(t)$ som har Laplace-transform $Y(s)$.

Dette påvirker en **tilstandsvariabel** $x(t)$ som har Laplace-transform $X(s)$.

Da er **systemets transferfunksjon** $H(s)$ fra y til x gitt ved

$$X(s) = H(s) \cdot Y(s) \Leftrightarrow H(s) = \frac{X(s)}{Y(s)}.$$

Løs [Oppgave 1.3](#) og [Oppgave 1.4](#) (Du kan få bruk for resultater fra Oppgave 1.1).

Jeg håper at disse små smakebitene gir mersmak, slik at du er motivert til å se nærmere på Laplace-transformen og dens mange anvendelser.